

A romantic couple is shown in a close embrace in a field. The man, with long brown hair and a beard, wears a brown velvet jacket over a white shirt. The woman, with long blonde hair, wears a white dress. They are both smiling and looking at each other. The background is a soft-focus field of tall grass and trees with autumn foliage. The overall mood is warm and intimate.

IKAR

Bezmocný

*Láska potrebuje
skutočné činy*

ELSIE SILVER

ELSIE SILVER

Bezmocný

Preložila Hana Bojmírová



Elsie Silver
POWERLESS

Copyright © 2023. POWERLESS by Elsie Silver
The moral rights of the author have been asserted.
Translation © 2025 by Hana Bojmírová
Cover design © by Echo Grayce at Wildheart Graphics
Slovak edition © 2025 by IKAR, a.s.

Z anglického originálu *Powerless*
(Bloom Books, an imprint of Sourcebooks,
Naperville, Illinois, 2023) preložila Hana Bojmírová.
Redigovala Andrea Vargovčíková.
Korigovala Nikola Kubaliaková.
Obálku podľa originálu upravil Augustín Putera.
Technická redaktorka Helena Oleňová.
Vydalo vydavateľstvo IKAR, a.s., Bratislava
v roku 2025 ako svoju 2 510. publikáciu v elektronickej podobe.
Sadzba a zalomenie do strán ITEM, spol. s r. o., Bratislava.

IKAR, a.s.
Miletičova 23
821 09 Bratislava
www.ikar.sk | ikar@ikar.sk

ISBN 978-80-575-0275-3

*Pre tých, ktorí boli počas svojho života až príliš ochotní.
Na to, aby ste sa nebáli klamať ostatných ľudí
a vyhli sa tak klamaniu samých seba.*

Pravda je, že v živote máme kontrolu
len nad obmedzeným počtom vecí.
Zvyšok je poondiatá lotéria.

KANDI STEINER

POZNÁMKA PRE ČITATEĽA

*Táto kniha sa venuje zložitejším témam vrátane traumy
v detstve, úmrtia člena rodiny a úzkosti.
Dúfam, že som ich spracovala s náležitou starostlivosťou,
ktorú si zaslúžia.*

PROLÓG

Sloane

Dvere na Bentley otvorím skôr, ako rodičia zaparkujú. Než stihnú vystúpiť a pozdraviť strýka Harveyho, už stojím na štrkovej príjazdovej ceste a objímam sesternicu Violet tak tuho, že sa takmer zvalíme na zem.

Violet vonia po tráve, koňoch a božskej slobode leta.

„Chýbala si mi!“ zvolám, keď sa odo mňa odtiahne a šibalsky sa usmeje.

„Aj ty si mi chýbala.“

Zachytím mamin pohľad, šťastný a zároveň smutný. Podobám sa na ňu, tak ako sa Violet podobá na tú svoju. Až na to, že zomrela a moja mama prišla o sestru. Mám dojem, že ma sem vodí iba preto, lebo tu cíti sestrinu blízkosť.

No práve vďaka tomu môžu moji rodičia pohodlnejšie cestovať na svoje obľúbené miesta v Európe. Otec sa vyjadril, že mi len prospeje „vidieť, ako žije druhá polovica“.

Nie som si úplne istá, čo to znamená, no neušlo mi, ako mama pri jeho slovách zovrela pery.

V každom prípade sa nesťažujem, pretože celý mesiac, ktorý strávim na ranči Wishing Well s Eatonovcami, sa môžem stretávať a zabávať s bratrancami a so

sesternicou. Pravidlá sú tu omnoho voľnejšie. Zákaz vychádzania nepoznajú. A ja mám každé leto celé štyri týždne voľnosť.

„Robert, Cordelia.“ Strýko Harvey podá ruku môjmu otcovi a potom pevne stisne dľaň aj mame. „Rád vás vidím.“

Začnú sa rozprávať o nudných veciach, no už ich nepočúvam, pretože z veľkého rančerského domu vychádzajú moji bratranci. Cade, Beau a Rhett bežia dolu schodmi, vtipkujú a sáču sa.

Nasleduje ich neznámy chlapec. Okamžite ma upúta. Má dlhé nohy, karamelovohnedé vlasy a najmodrejšie oči, aké som kedy videla.

Najsmutnejšie oči, aké som kedy videla.

Keď prejde pohľadom na mňa, na tvári sa mu zračí iba zvedavosť. Napriek tomu sa odvrátim a cítim, ako mi na líkach naskakujú červené škvrny.

Mama ma potľapká po hlave. „Sloane, nezabudni na opaľovací krém. Už teraz ti je horúco a v tanečnom štúdiu tráviš priveľa času, takže tvoja pokožka nie je zvyknutá na toľko slnka.“

Začervenám sa ešte viac. Mám už takmer jedenásť a ona sa ku mne pred všetkými správa ako k decku.

Urazene zagúľami očami a zašomrem: „Viem. Nezabudnem.“ Chytím Violet za ruku a rozbehneme sa do hosťovskej izby, aby sme mali súkromie. Ostatní ešte postávajú vonku a rozprávajú sa.

Violet sa zvalí na matrac a vyhlási: „Povedz mi všetko.“

Zachichocem sa a zastrčím si za uši prameň vlasov. Ťahá ma to k oknu s výhľadom na príjazdovú cestu. „A o čom?“

„O škole, o meste. Čo chceš robiť toto leto? Jednoducho všetko. Som taká šťastná, že je tu dievča! Sú tu len samí chalani.“

Z okna vidím tajomného neznámeho chlapca, ako si podáva ruku s mojimi rodičmi. Všimnem si nevôľu na otcovej tvári. Na matkinej zasa ľútosť.

„Kto je ten nový?“ spýtam sa a nedokážem od neho odvrátiť zrak.

„Aha.“ Violet trochu stíši hlas. „To je Jasper. Teraz je jeden z nás.“

Otočím sa k nej, mierne sa mračím. Založím si ruky v bok a snažím sa tváriť, akoby ma to až tak neza-ujímalo, no neviem, ako to mám dosiahnuť. „Čo tým myslíš?“

Sadne si do tureckého sedu a mykne plecami. „Potreboval rodinu, tak sme ho vzali k sebe. Nepoznám všetky podrobnosti. Stala sa nehoda. Beau ho sem priviedol jedného dňa na jeseň minulého roka. Rada o ňom premýšľam ako o ďalšom smradľavom bratovi. Môžeš ho považovať za nového bratranca.“

V hlave mám zmätok, moje srdce sa vzpiera rozumu. Opäť pocítim nutkanie pozrieť sa von oknom, pretože Jasper je naozaj roztomilý. Pri pohľade naňho vo mne čosi čudne poskakuje.

Rozum však vie, že je to hlúposť, pretože ak sa kamaráti s Beauom, musí mať aspoň pätnásť.

No nedokážem si pomôcť.

Aj tak sa pozriem.

Neuvedomujem si však, že s nutkaním dívať sa na Jaspера Gervaisa budem bojovať ešte mnoho ďalších rokov.

1

Jasper

Súčasnosť

Snúbenec Sloane Winthropovej je korunovaný debil.

Tento typ poznám. Do NHL sa neprepracujete bez toho, aby ste nenarazili na určité množstvo z nich.

A tento chlapík k nim bezpochyby patrí.

Už to meno *Sterling Woodcock* prezrádza dosť. Teraz sa chvasce loveckou výpravou, na ktorú so svojím otcom minuli státisíce dolárov, len aby zabili levy narodené a odchované v zajatí. Akoby im z toho mali narásť vtáky.

Od rolexiek na zápästí až po upravené nechty z neho srší bohatstvo. To, že Sloane môže skončiť s mužom, ako je on, je zrejme logické. Koniec koncov Winthropovi patria k najmocnejším rodinám v krajine. Majú takmer monopol na telekomunikačný priemysel.

Zatiaľ čo Sterling rozpráva, pozriem sa na Sloane. Nebesky modré oči má sklopené a očividne sa pohráva s obrúskom na kolenách. Zdá sa, že by bola radšej kdekoľvek inde, len nie tu, v slabo osvetlenej, bohato vyzdobenej reštaurácii.

Cítim to takmer rovnako.

Počúvať, ako sa jej budúci manžel, zrejme s malým penisom, pri stole s rodinou a priateľmi, ktorých som

nikdy nevidel, chváli niečím, čo je skôr zahanbujúce a smutné, nie je spôsob, akým by som túžil stráviť voľný večer.

Stále si však opakujem, že som tu kvôli Sloane.

Pretože keď ju teraz vidím, takú sklúčenú len pár dní pred svadbou, mám pocit, že potrebuje blízkosť niekoho, kto ju skutočne pozná. Zvyšok Eatonovej posádky sa dnes večer nemohol dostať do mesta, no sľúbil som jej, že prídem.

A kvôli Sloane dodržím každý sľub bez ohľadu na to, ako veľmi bolí.

Čakal som, že sa bude usmievať. Priam žiať. Očakával som, že z nej budem mať radosť, ale nemám.

„Venuješ sa lovu, Jasper?“ spýta sa Sterling. Tvári sa vyrovnané a naduto.

Golier mojej kockovanej košele akoby ma škrtil, hoci som si nechal rozopnuté vrchné gombíky. Odkášľem si a vystriem sa. „Áno.“

Sterling zdvihne krištáľový pohár a so samolúbym úsmevom na dokonale oholenej tvári sa nakloní, aby si ma prezrel. „Nejaké zviera z veľkej päťky? Takýto výlet by sa ti páčil.“ Ľudia, ktorí ma nepoznajú, prikývnu a súhlasne zamrmlú.

„Neviem, či...“ začne Sloane, no snúbenec prevalcuje jej pokus o pridanie sa ku konverzácii.

„Všetci sme videli, na akú sumu si uzavrel poslednú zmluvu. Na brankára to nie je zlé. Takže za predpokladu, že si zodpovedne nakladal s peniazmi, by si si to mohol dovoliť.“

Ako som povedal, debil.

Zahryznem si do líca a premáham pokušenie povedať, že som s peniazmi nakladal veľmi nezodpovedne

a nemám ani dolár. No nech už bola moja výchova akákoľvek, viem, že téma financie sa nehodí na zdvorilostnú konverzáciu pri večeri.

„Nie, človeče. Lovím len to, čo môžem zjesť. Fakt netuším, ako sa varí lev.“

Niekoľko ľudí pri stole sa zasmieja. Aj Sloane. Neprehliadnem krátku chvíľu, keď Sterling prižmúri oči a zatne zuby.

Sloane k nemu rýchlo priskočí a potľapká ho po ruke, akoby bol pes, ktorého treba upokojiť. Takmer cítim jej štíhle prsty na svojom ramene. Mimovoľne si želim, aby sa namiesto neho dotýkala mňa. „Aj ja som kedysi lovila so svojimi bratrancami v Chestnut Springs, vedel si to?“

Vrátim sa v čase a spomeniem si na mladú Sloane, ktorá celé leto držala krok s chlapcami. Sloane so špiňou za nechtami, so škrabancami na kolenách, so slnkom vyťahavými a schlpnými vlasmi, ktoré jej voľne padajú na chrbát.

„Ide skôr o vzrušenie, chápeš? O silu.“ Sterling Sloaninu poznámku úplne ignoruje.

Pozerá na mňa ako na súpera, až na to, že práve nehráme hokej. Keby sme hrali, bleskovo by som ho vyrážačkou udrel do tváre.

„Nepočul si, čo práve povedala Sloane?“ Snažím sa ostať v pohode, no nepáči sa mi, ako sa k nej počas celej večere správa. Neviem, ako sa sem vlastne dostala. Je to moja najlepšia priateľka. Je výrečná, múdra a vtipná. Vari to vôbec nevidí? Nevidí *ju*?

Sterling mávne rukou a zasmieja sa. „Ach, áno. V kuse počúvam o ranči Wishing Well.“ Otočí sa k nej s výsmešným úškrnom „Chvalabohu, že si už vyrástla

z toho chlapčenského obdobia, ktorým si prešla, zlato. Inak by si zmeškala možnosť stať sa baletkou.“

Jeho blbú reakciu ešte zhoršilo to, že počul, čo povedala, no rozhodol sa ju ignorovať.

„Neviem si ani len predstaviť, že by si narábala so zbraňou, Sloane!“ zvolá jeden chlapík s nosom červeným od priveľkého množstva škótskej.

„Vlastne som v tom bola dobrá. Ale niečo živé som zastrelila asi len raz.“ Sloan zľahka pokrúti hlavou. Blond pramene vlasov jej sklznú do tváre. Zastrčí si ich za uši a s miernym rumencom na lícach sklopí oči. „A potom som sa zúfalo rozplakala.“

Zošpúli pery a mňa to uchvacuje. Okamžite si predstavujem čosi, čo by som nemal.

„Pamätám si to.“ Zadívam sa na ňu ponad stôl. „V ten deň si nedokázala zjesť ani jeleňa na večeru. Všetci sme sa ňa snažili utešiť, no nešlo to.“ Pri tej živšej prechádzke uličkou spomienok mierne nakloním hlavu.

„A práve preto,“ Sterling ukáže na Sloane a nevenuje jej ani pohľad, „ženy nemajú loviť. Veľmi ich to rozruší.“

Sterlingovi kamaráti z bratstva sa nad jeho chabým komentárom pousmejú. To ho povzbudí, aby naplno prejavil svoju debilnosť. Zdvihne pohár a pozrie sa okolo seba. „Na udržanie žien v kuchyni!“

Rozľahne sa smiech a niekoľko ľudí povie „na zdravie“ a „nech je tak“.

Sloane si s upätým úsmevom priloží na plné pery biely látkový obrúsok, no díva sa do prázdna kamsi pred seba. Sterling sa spolu s ostatnými hosťami škodoradostne zabáva, na ženu, ktorá sedí vedľa neho, nedbá. Kašle na ten kúsok z nej, o ktorý sa s ním snažila podeľovať. Kašle na to, ako ju ponížil.

Strácam trpezlivosť. Takmer podľahnem nutkaniu stiahnuť sa do úzadia.

Sloane zachytí môj pohľad a venuje mi jeden zo svojich nacvičených úsmevov. Viem, že je falošný, pretože som videl jej skutočný úsmev.

Toto rozhodne nie je on.

Je to ten istý úsmev, ktorý nasadila, keď som jej povedal, že ju nemôžem sprevádzať na maturitný ples. Zobrať si tam so sebou dvadsaťštyriročného hráča NHL nebolo vhodné ani pre jedného z nás a ja som bol ten kretén, ktorý jej to musel povedať.

Opätujem jej úsmev. Čoraz viac mi lezie na nervy, že sa chystá pripútať k niekomu, kto sa k nej správa ako k doplnku a vôbec ju nepočúva. A nedokáže oceniť všetky stránky jej osobnosti. To, že nie je len uhladená princezná, ktorú z nej chce mať jej rodina.

Pozeráme sa na seba. Zružovejú jej líca. Mykne plecami a pohľadom sklznem na jej kľúčnu kosť. Priam vidím, ako po nej prechádzam jazykom. Ako sa podo mnou zvija.

Rýchlo sa vrátim k jej tvári, akoby ma mohla prichytiť. Prípadne počuť, čo sa mi odohráva v hlave. Oba-ja totiž vieme, že sa na ňu nemôžem takto pozeráť. Je v podstate ako moja rodina. A čo je horšie, oficiálne patrí inému mužovi.

Sterling zachytí našu výmenu a opäť obráti svoju pozornosť na mňa. Naskočí mi husia koža. „Sloane mi povedala, že ste priateľmi už dlho. Prepáč mi môj zmätok, no nezdá sa, že by sa neotesaný hokejista priatelil s primabalerínou. Hoci odkedy sme sa dali dokopy, veľmi som ťa nevidel. Niečo ti bráni?“ Prehodí jej ruku okolo pliec na znak vlastníctva a ja sa snažím na to gesto nefixovať.

„Pravdupovediac, ani ja som o tebe veľa nepočul,“ zareagujem s dostatočnou dávkou humoru, aby ten, kto si nevšimol, ako sa na seba pozeráme, nezachytil pichľavosť tej poznámky. Opriem sa a prekrížim si ruky cez prsia. „Ale áno. Hádám nie som príliš neotesaný na to, aby som priniesol kamarátke antibakteriálnu masť a lieky proti bolesti, keď má nohy tak zodraté od tanca v baletných špičkách, až nedokáže chodiť.“

„Už som ti to hovorila,“ chlácholí ho Sloane. „Jasper mi pomohol presťahovať sa do nového bytu. Občas spolu zjdeme na kávu. Obyčajné veci.“

„Jednoducho vie, že keď bude niečo potrebovať, prídem,“ dodám bez rozmýšľania.

Sloane po mne strelí pohľadom, asi sa čuduje, prečo sa správam ako teritoriálny kretén. Ak mám byť úprimný, aj ja nad tým rozmýšľam.

„Ešteže teraz máš na všetko mňa,“ odpovie Sterling Sloane, no pozerá na mňa. Potom jej náhle prikryje dlaňou ruky, ktoré má položené na stole a nervózne v nich zviaza obrúsok. Jeho dotyk však nie je upokojujúci ani podporujúci. Je to plesknutie, výčitka za to, že neseď pokojne.

Od zúrivosti mi zovrie krv v žilách. Musím odísť, inak urobím niečo, čo budem naozaj ľutovať.

„Na noc idem mimo mesta,“ oznámim náhle a odsuním sa od stola. Prahnem po čerstvom vzduchu a oddychu od tmavých stien a zamatových závesov, ktoré ma obklopujú.

„Radšej sa dobre vyspi, Gervais. Budeš to potrebovať, aby sa v tejto sezóne Grizzlies darilo. Po minulej sezóne sa pravdepodobne pohybuješ na tenkom ľade.“

Potiahnem si manžety košeľe a jeho komentár radšej ignorujem. „Ďakujem za pozvanie, Woodcock. Večera bola výborná.“

„Pozvala ťa Sloane,“ odvrkne podráždene, čím dá najavo, že mu nie som po chuti – a ani to, že som tu.

Bezvýrazne naňho hľadím a nadvihnem kútik úst. Akoby som celkom nemohol uveriť, aký je čurák. Cítim na sebe pohľady, ostatní zachytávajú nevyslovené napätie, ktoré medzi nami panuje. „Nuž na to sú priatelia.“

„Počkaj, ale ty si jej bratranec, nie?“ Ukáže na mňa prstom opitý chlapík a pritom si vyšplechne škótsku z pohára na ruku.

Neviem, prečo sme so Sloane vždy trvali na tom, že sme kamaráti a nie rodina. Keby ma niekto presviedčal, že Beau, Rhett alebo Cade nie sú moji bratia, okamžite by som ho odpísal. Sú to moji bratia a basta!

No Sloane? Je moja kamarátka.

„Vlastne je to môj kamarát, nie bratranec.“ Sloane hodí obrúsok na stôl zakrytý bielym obrusom ráznejšie, než je potrebné.

Ludia, ktorí sa tu zhromaždili kvôli jej svadbe, na nás zízajú.

Kvôli jej svadbe, ktorá sa má konať už cez víkend.

Stiahne sa mi z toho žalúdok.

„Prídeš zajtra na rozlúčku so slobodou, Gervais?“ pokračuje opitý chlap. Štikúta sa mu a stupídne sa usmieva, čím mi pripomína opitú myš na oslave narodenín Šialeného klobučníka. „Rád by som hovoril, že som žúroval s hokejovou superhviezdou Jasperom Gervaisom.“

Zaskočí ma, že jediný dôvod, prečo chce byť takýto chlap so mnou, je ten, aby si zlepšil reputáciu.

„Nemôžem. Mám zápas.“ Napäto sa usmejem, no úľava, keď sa zdvihnem zo stoličky, je obrovská.

„Vyprevadím ťa,“ ozve sa Sloane a nevšímne si Sterlingov ostrý pohľad. Alebo sa tak len tvári.

Tak či onak, rukou jej naznačím, aby išla predomnou. Mlčky sa prepletáme reštauráciou. Položím jej dľaň na chrbát, aby som ju previedol, no stuhne. Stiahnem sa a končeky prstov ma po dotyku jej obnaženej hladkej pokožky pália. Strčím si ruku do vrecka, kam patrí, a sklopím zrak.

Pretože je, doriti, jasné, že nepatrí na nahý chrbát zasnúbenej ženy.

Aj keď je to len moja kamarátka.

Až keď sa blížime k vchodu do reštaurácie, opäť zdvihnem zrak. Sloanina štíhla postava sa pri chôdzi kolíše. Každý jej pohyb je prirodzene pôvabný, výsledok dlhoročného tréningu a cvičenia.

Zdvorilo sa usmeje na čašníka pri dverách a pridá do kroku, akoby za tými masívnymi vchodovými dverami uvidela vytúženú slobodu. Keď sa rukami zaprie o tmavé drevené dvere, spustí plecيا a celá sa uvoľní.

Chvíľu ju pozorujem, potom sa postavím za ňu a teplo jej tela sála až ku mne. Natiahnem sa ponad ňu a zatlačím do dverí. Vyjdeme do chladnej novembrovej noci.

Zastrčím si ruky do vreciek nohavíc, aby som ju nechtyl za plecيا a nezatriasol ňou. Aby som sa nedožadoval vysvetlenia, prečo si, dočerta, berie chlapa, ktorý sa k nej správa tak ako Sterling Woodcock. Pretože to naozaj nie je moja vec.

Stojí ku mne otočená chrbtom a tvárou k rušnej mestskej ulici, reflektory áut za ňou tvoria len rozma-

zané biele a červené šmuhy. Vydychuje obláčiky pary, akoby sa snažila lapiť dych.

„Si v pohode?“

Prudko prikývne, potom sa otočí s tým čudným úsmevom stepfordskej paničky, ktorý si opäť pricapila na pôvabnú tvár.

„Nevyzeráš dobre.“ V prstoch vo vrecku znepokoje-
ne zvieram kľúče a štrkocem nimi.

„Doriti, vďaka, Jas!“

„Teda, vyzeráš nádherne,“ vyhrknem a zamračím sa, keď si všimnem, ako vypleštila oči. „Vždy tak vyzeráš. Len nepôsobíš... šťastne.“

Pomaly zažmurká a mierne stiahne kútiky úst. „To má byť lepšie? Nádherná a nešťastná?“

Bože! Fakt to kazím. Prehrabnem si vlasy. „Si šťastná? Robí ťa šťastnou?“

Ohromene otvorí ústa. Prekročil som hranicu alebo šliapol vedľa, alebo čosi také. Nieкто sa jej však na to musí opýtať a pochybujem, že už to nieкто urobil.

Musím to od nej počuť.

Bledé líca jej očervenejú, a keď ku mne so zaťatými zubami pristúpi, prižmúri oči. „Na to sa ma pýtaš teraz?“

Zhlboka vydýchnem a hornými zubami si prebehnem po spodnej pere. Dívam sa jej do veľkých jasných modrých dúhoviek, ktoré iskria od rozhorčenia. „Áno. Spýtal sa ťa na to už nieкто?“

Uhne pohľadom, chytí si líca do dlaní a potom si uhladí krásne blond vlasy, ktoré jej siahajú po kľúčne kosti. „Nikto sa ma na to neopýtal.“

Zúbky kľúča od domu sa mi zabodávajú do dlane. „Ako si sa so Sterlingom zoznámila?“

„Zoznámil nás môj otec.“ Zadíva sa na tmavú oblohu. Je bez hviezd, nie ako na ranči, kde vidieť každý záblesk svetla. V porovnaní s Chestnut Springs všetko v meste pôsobí znečistene. Razom sa rozhodnem, že dnes radšej odídem k sebe na vidiek, než aby som strávil ďalšiu noc dýchaním rovnakého vzduchu ako Sterling Woodcock.

„Odkiaľ ho pozná?“

Pozrie sa mi do očí. „Sterlingov otec je jeho nový obchodný partner. Po návrate do mesta sa zameriava na nadväzovanie nových kontaktov.“

„A ako dlho ho poznáš?“

Vysunie jazyk pomedzi pery. „Od júna.“

„Päť mesiacov?!“ Skrčím čelo a ustúpim. Keby sa zdalo, že sú do seba bláznivo zamilovaní, pochopil by som to, ale...

„Nesúd' ma, Jasper!“ V očiach sa jej zableskne a pristúpi bližšie. Oproti mne je síce maličká, no moja výška ju ani trochu nezastraší. Práve teraz zúri. Zúri kvôli mne. No asi len preto, lebo mi dôveruje natoľko, aby sa nebála nahnevať. Neprekáža mi to. Som šťastný, že tu môžem byť pre ňu.

Roztrasene dodá: „Nemáš ani potuchy, pod akým tlakom žijem.“

Bez rozmýšľania si ju pritiahnem na hrud' a objímam jej útle plecía. Je napätá a našťvaná. Prisahám, že takmer cítim, ako tými pocitmi vibruje. „Nesúdím ťa, Sunny.“

Zrejme nie je čas na detské prezývky. „Nehovor mi tak.“ Hlas sa jej zlomí, keď si oprie čelo o moju hrud', ako to vždy robievala, a ja jej sklžnem dlaňou po vlasoch a nechám ju na jej šiji.

Tak ako vždy.

Ktovie, čo by Sterling povedal, keby teraz vyšiel von. Moja malicherná časť si to želá.

„Som jednoducho zvedavý, ako sa to celé zbehlo. Zaujíma ma, prečo som sa s ním doteraz nestretol.“ Hlas mám tichý, zachrípnutý, takmer ho prehluší hukot okolitej premávky.

„No, popri balete nemám práve veľa voľného času. A ty si so mnou v poslednom období takisto neudržiaval kontakt.“

Hlodá vo mne pocit viny. S tímom sme sa vrátili po nevydarenej sezóne a ja som si sľúbil, že budem trénovať tvrdsie než kedykoľvek predtým. „Trénoval som a býval v Chestnut Springs.“ Neklamem. Bratova snúbenica si tam otvorila parádnu posilňovňu a ja som nevidel dôvod, prečo by som mal leto tráviť v meste. „A potom prišiel tréningový kemp a úplne ma zamestnal.“

Aj to je pravda.

Lož je, že som bol príliš zaneprázdnený, aby som si na ňu našiel čas. Mohol som, no neurobil som to. Jej otec bol totiž späť v meste a ja sa mu vyhýbam za každú cenu. No oznámenie o jej zasnúbení ma nečakane zasiahlo.

„Mala som ti to povedať, nie to na teba takto vybafnúť,“ zamumle a ja zažením spomienku na Violet, ktorá mi pred niekoľkými mesiacmi na ranči oznámila novinku o Sloaniných zasnubách. Na to, ako som vnútri úplne skamenel. Srdce mi s ťažkým zadunením kleslo do žalúdka.

Pohladím ju po hlave a stisnem jej plecيا. Úporne sa vyhýbam tomu obnaženému kúsku teplej kože na jej